វាចាអ្នកបកប្រែ

សៀវភៅ*សំណួរល្អ ចំឡើយល្អ*នេះសរសេរដោយព្រះភិក្ខុធម្មិកៈ ដែលជាព្រះភិក្ខុសង្ឃសញ្ជាតិអូស្ត្រាលី ជាអ្នកបង្រៀនសមាធិកម្មដ្ឋាន និងទេសនាធម៌ដ៏ល្បីល្បាញ។ ការសរសេរសៀវភៅនេះកើតឡើងពីរការរើសសំរាំងមកឆ្លើយនូវសំណួរល្អៗដែលគេនិយមសួរច្រើន ព្រមទាំងមានអត្ថន័យសំខាន់ផ្តោតទៅលើពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ។

សំរាប់អ្នកដែលចង់សិក្សាឱ្យស៊ីជំរៅនិងចង់ស្រាវជ្រាវអំពីខ្លឹមធម៌ពិតរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាគួរតែរកឱកាសអានសៀវភៅនេះឱ្យបាន ។

ខ្ញុំព្រះករុណាអាត្មាភាព ឃើញសារៈសំខាន់ដ៏ធំធេងនៃសៀវភៅដ៏តូចនេះ ទើបព្យាយាមប្រែពីភាសាអង់គ្លេសជាភាសាខ្មែរដើម្បីឱ្យពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរយើងបានអាននិងសិក្សាឱ្យបានស៊ីជំរៅទៅក្នុងពុទ្ធធម៌ ។

សេចក្តីខុសឆ្គងដែលមិនអាចជៀសវាងបានក្នុងការប្រែសៀវភៅនេះ សូមញាតិញោមពុទ្ធបរិស័ទ កល្យាណមិត្តអ្នកអានទាំងអស់ជួយតិទៀននិងកែតំរូវទៅតាមការគួរ។

សូមឧទ្ទិសមគ្គផលដែលកើតអំពីសៀវភៅធម៌ដ៏តូចនេះជូនដល់មាតាបិតា ដែលជាកំពូលអ្នកមានគុណទាំងទ្វេរ !

ចំរើនពរដោយសារាណីយធម៌ **ព្រះភិក្ខុវោហារោ ស.សុភ័ណ**

១៥ កើត ខែភទ្របទ ឆ្នាំច អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៥០

Email: sophan@hawaii.edu, www.cambodianview.com

វាចាអ្នកនិពន្ធ

សៀវភៅនេះសរសេរដំបូងក្នុងឆ្នាំ១៩៨៧ តំរូវទៅតាមចំណាប់អារម្មណ៍កាន់តែខ្លាំងឡើងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុងចំណោមប្រជាជនសាំងកាពួរ។ ចំពោះការពេញចិត្តនិងភ្ញាក់ផ្អើលនោះគឺការដែលសៀវភៅនេះបានទទួលជោគជ័យយ៉ាងសម្បើម។ គ្រាន់តែBDMSបានបោះពុម្ពចំនួន៣០០០០ច្បាប់ ហើយបានប្រែជាភាសាផ្សេងៗជាច្រើនដូចជាភាសាតាមិល ចិន និងនេប៉ាល់។ មានសំណើរសុំឱ្យមានការបោះពុម្ពរាប់ចាប់ពីទីឆ្ងាយៗដូចជាអូស្រ្តាលី អាសង់ទីន និងកោះសីឈីល។ ក្នុងខែមិថុនាឆ្នាំនេះ ខ្ញុំបានទៅទស្សនាខ្ទមនៅដាច់ស្រយាលមួយលើកំពូលភ្នំខ្ពស់ហិមាល័យក្នុងក្រុងឡាដាក់តែមួយកន្លែងជួបប្រទះឃើញព្រះចៅអធិការវត្តមិនមែនគ្រាន់តែបានអានសៀវភៅ*សំណួរល្អ ចំឡើយល្អ* ប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែពេញចិត្តវាយ៉ាងខ្លាំង។ ទាំងអស់នេះបានធ្វើឱ្យខ្ញុំជឿជាក់ថាទំរង់សៀវភៅដ៏តូចនិងសេចរឿងដ៏តិចនេះបានបំពេញតំរូវការដ៏សំខាន់ ហើយការបោះពុម្ពសាឡើងវិញនិងការបន្ថែមកាន់តែច្រើនឡើងនឹងធ្វើឱ្យសៀវភៅនេះមានតំលៃកាន់តែខ្លាំងឡើងដូចជាការបោះពុម្ពនៅពេលនេះ។ អ្នកណាដែលចង់បោះពុម្ពសៀវភៅ*សំណួរល្អ ចំឡើយល្អ* នេះឬបកប្រែវា មិនចាំបាច់សរសេរលិខិតសុំអនុញ្ញាតទេ។ តែយ៉ាងណាក៏ដោយយើងនឹងស្វាគមន៍យ៉ាងខ្លាំងប្រសិនបើអ្នកអាចផ្ញើរសំណៅបោះពុម្ពចំនួនពីរច្បាប់ ហើយប្រាប់ឱ្យយើងដឹងអំពីចំនួនដែលបានបោះពុម្ពនោះ។

ព្រះតេជគុណ ស.ធម្មិកៈ

សាំងកាពួរ ១៩៩១

មាតិកា

ចំណងជើងរឿង *ទំព័រ*

ភាគ ១

តើអ្វីគឺជាព្រះពុទ្ធសាសនា

តើព្រះពុទ្ធសាសនាជាអ្វី? ១

ដូច្នេះ តើព្រះពុទ្ធសាសនាគ្រាន់តែជាទស្សនវិជ្ជាឬ? ១

តើព្រះពុទ្ធជានរណា? ២

តើព្រះពុទ្ធជាអាទិទេពឬ? ៣

បើព្រះពុទ្ធមិនមែនជាអាទិទេពទេ ចុះហេតុអ្វីប្រជាជនគោរពបូជា
ព្រះអង្គ? ៣

តែខ្ញុំបានឮគេនិយាយថាពុទ្ធសាសនិកជនគោរពបូជារូបសំណាក។ ៤

បើព្រះពុទ្ធសាសនាល្អ ចុះហេតុអ្វីប្រទេសកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្លះ
ក្រីក្រម្លេះ? ៥

បើដូច្នោះ ចុះហេតុអ្វីយើងមិនដែលឮជាញឹកញាប់សោះអំពីការធ្វើសង្គមសង្គ្រោះពី
ពុទ្ធសាសនិកជនទាំងឡាយ? ៦

ហេតុអ្វីបានជាមានព្រះពុទ្ធសាសនាច្រើននិកាយប្លែកៗគ្នាច្រើនម្លេះ? ៧

តើព្រះពុទ្ធសាសនាមានលក្ខណះជាវិទ្យាសាស្ត្រទេ? ៧

ភាគ ២

គោលគំនិតជាមូលដ្ឋានរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា

តើខ្លឹមសារសំខាន់នៃពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធគឺអ្វី? ១០

តើអរិយសច្ចទី១គឺអ្វី? ១០

តើនេះមិនមែនជាលក្ខណៈទុទិដ្ឋិនិយមឬ? ១០

តើអរិយសច្ចទី២គឺអ្វី? ១១

តែ តើសេចក្តីត្រូវការនិងតណ្ហានាំយើងទៅរកសេចក្តីទុក្ខខាងផ្លូវ
កាយយ៉ាងណា? ១២

តែបើយើងបញ្ឈប់ចំណង់គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ យើងនឹងមិនបានសំរេចអ្វីសោះ។ ១២

តើអរិយសច្ចទី៣គឺអ្វី? ១៣

ព្រះនិព្វានគឺអ្វីហើយនៅទីណា? ១៣

តើគេមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីការមានឋានដូច្នោះពិតប្រាកដឬទេ? ១៤

តើអរិយសច្ចទី៤គឺអ្វី? ១៥

ភាគ ៣

ព្រះពុទ្ធសាសនាជាមួយនឹងគំនិតបូជាអាទិទេព

តើពុទ្ធសាសនិកជនជឿលើអាទិទេពទេ? ១៦

តែបើគ្មានអាទិទេពទេ តើចក្រវាឡកើតឡើងនៅទីនេះបានយ៉ាងណា? ១៩

តើព្រះពុទ្ធត្រាស់ថាដូចម្តេចអំពីកំណើតរបស់ចក្រវាឡ? ១៩

អ្នកនិយាយថាគ្មានភស្តុតាងការមានអាទិទេពពិតប្រាកដ។   ចុះអំពី
អព្ភូតហេតុទាំងឡាយ? ១៩
តែមនុស្សជាច្រើនជឿលើតួអង្គអាទិទេពរូបរាងផ្សេងៗ   នោះវាពិតជាមានពិត។ ២០
ដូច្នេះបើពុទ្ធសាសនិកជនមិនជឿលើអាទិទេពទាំងឡាយ   តើពុទ្ធសាសនិកជន
ជឿទៅលើអ្វី? ២១

ភាគ ៤

និច្ចសីល ឬ សីល៥

សាសនាផ្សេងៗចាប់យកគំនិតត្រូវឬខុសពីបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់អាទិទេពមួយ
អង្គឬច្រើនអង្គ។   អ្នកជាពុទ្ធសាសនិកជនដែលមិនជឿលើអាទិទេព
ដូច្នេះតើអ្នកដឹងសេចក្តីត្រូវពីសេចក្តីខុសបានយ៉ាងណា? ២២
ដូច្នេះ   តើព្រះពុទ្ធសាសនាមានក្រមសីលធម៌ទេ? ២៣
តែតាមពិតវាជាការល្អដែលត្រូវសំឡាប់នៅពេលខ្លះ។   ឧទាហរណ៍
ដូចជាសំឡាប់សត្វល្អិតដែលចំឡងមេរោគ   ឬក៏អ្នកខ្លះនឹងមកសំឡាប់យើង? ២៣
អ្នកជាពុទ្ធសាសនិកជនដែលអោយតំលៃខ្លាំងទៅលើស្រមោច   និងសង្កើច   ។ ២៤
សិក្ខាបទទីពាបញ្ជាក់ថាយើងគួរចៀសវាងការប្រព្រឹត្តខុសផ្លូវភេទ   តើអ្វីគឺការ
ប្រព្រឹត្តខុសផ្លូវភេទ? ២៤
ការរួមភេទមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាប្រភេទការប្រព្រឹត្តខុសផ្លូវភេទទេ? ២៥
ចុះអំពីការនិយាយកុហក់?   តើយើងអាចរស់នៅបានទេបើយើងគ្មានការកុហក់? ២៥
ប្រពៃរ៍ណាស់!   ចុះអំពីការផឹកទឹកស្រវឹង?   តាមពិតផឹកបន្តិចបន្តួចមិនខុសអ្វីមែនទេ? ២៥

ផឹកតិចតួចអាចនឹងមិនខុសសីលមែនទេ? ព្រោះវាបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ ២៦
សីល៥គឺអវិជ្ជមាន។ សិក្ខាបទទាំងឡាយប្រាប់អ្នកមិនអោយធ្វើអ្វីឡើយ
គេហាមមិនអោយធ្វើអ្វីសោះឡើយ។ ២៦

ភាគ ៥

ការកើតម្តងទៀត

តើពួកសត្វលោកទាំងអស់កើតមកពីណា ហើយពេលពួកគេស្លាប់ទៅកើតនៅទីណា? ២៨
តើចិត្តចេញពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀតបានយ៉ាងណា? ២៩
តើមនុស្សម្នាក់ៗសុទ្ធតែកើតកំណើតជាមនុស្សទាំងអស់ឬ? ២៩
តើអ្វីដែលកំណត់នូវទីកន្លែងដែលយើងទៅកើត? ៣១
ដូច្នេះបើជីវិតរបស់យើងត្រូវកំណត់ដោយកម្មរបស់យើង តើអាចដូរវាបានទេ? ៣១
អ្នកបានពន្យល់ច្រើនអំពីការកើតម្តងទៀត តើមានភស្តុតាងណាមួយ
ទេដែលបញ្ជាក់ថាយើងកើតម្តងទៀតក្រោយពីការស្លាប់? ៣៣
អ្នកនិយាយថា ការនិយាយអំពីបិសាចគឺជារឿងអរូបីយ៍។ តើការនិយាយ
អំពីការបកើតម្តងទៀតមិនមែនជារឿងអរូបិយជំនឿនោះដែរឬ? ៣៥
មែនហើយ តើមានអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រណាមួយដែលជឿទៅលើការកើតថ្មីម្តងទៀត? ៣៥

ភាគ ៦

សមាធិ

តើអ្វីគឺសមាធិ? ៤០

តើសមាធិមានសារៈប្រយោជន៍ទេ? ៤០

ខ្ញុំឮគេថាសមាធិអាចគ្រោះថ្នាក់។ តើនេះជារឿងពិតមែនឬ? ៤០

តើមានវិធីបដិបត្តិសមាធិប៉ុន្មានយ៉ាង? ៤២

តើអ្នកបដិបត្តិការចំរើនសតិដោយដង្ហើមខ្យល់ចេញចូលដោយវិធីណា? ៤២

តើខ្ញុំអាចធ្វើសមាធិយូរយ៉ាងណា? ៤៣

ចុះអំពីការចំរើនមេត្តាសមាធិជាអ្វី? តើសមាធិនេះគេបដិបត្តិដូចម្តេច? ៤៣

តើការបដិបត្តិបែបនេះបានប្រយោជន៍យ៉ាងណា? ៤៤

តើសមាធិអាចនឹងបានផលយ៉ាងណា? ៤៤

តើខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវមានគ្រូបង្រៀនសមាធិខ្ញុំទេ? ៤៥

ខ្ញុំបានដឹងថាសមាធិកម្មដ្ឋានត្រូវបានគេប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយដោយពួក
អ្នកចិត្តវិទ្យានិងប្រសាទវិទ្យា។ តើនេះជារឿងពិតឬទេ? ៤៥

ភាគ ៧

បញ្ញា និង មេត្តា

តើពាក្យថាបញ្ញា និងមេត្តា មានអត្ថន័យដូចម្តេចក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា? ៤៦

ដូច្នេះ អាស្រ័យតាមព្រះពុទ្ធសាសនា តើអ្វីគឺជាបញ្ញា? ៤៧
តើគោលនៃព្រះពុទ្ធសាសនាគឺអ្វីបើមានតែពីរបីនាក់អាចបដិបត្តិបាន ៤៨
អាស្រ័យតាមព្រះពុទ្ធសាសនា តើអ្វីគឺជាមេត្តាធម៌? ៤៨
តើវាមិនមែនជាបុគ្គលនិយមឬទេ ដែលនិយាយថាយើងគឺចំណុច
ខ្លាំងបំផុតដែលអាចជួយអ្នកដទៃបន្ទាប់ពីយើងបានជួយខ្លួនយើង។ ៤៩

ភាគ ៨

មំសវិរត្តិ ឬ ការហូបម្ហូបបួ

ពុទ្ធសាសនិកជនគួរតែមិនបរិភោគសាច់មែនទេ? ៥០
បើអ្នកបរិភោគសាច់ គឺអ្នកត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយត្រង់នូវការសំឡាប់សត្វទាំងឡាយ។
តើនោះមិនមែនជាការប្រព្រឹត្តខុសសីលទីមួយឬ? ៥០
ពុទ្ធសាសនិកជននិកាយមហាយានមិនបរិភោគសាច់ទេ? ៥១
តែខ្ញុំនៅតែគិតថាពុទ្ធសាសនិកជនគួរតែមំសវិរត្តិ។ ៥១
មនុស្សដែលជាអ្នកមានសេចក្តីស្មោះត្រង់និងសន្តានចិត្តល្អ។ ៥១
ពីព្រោះមនុស្សប្រភេទនោះមានសន្តានចិត្តល្អជាក់ស្តែង ។ ៥១

ភាគ ៩

សំណាងល្អ និង សំណាងអាក្រក់

តើព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់បង្រៀនអ្វីខ្លះអំពីមហិទ្ធិឫទ្ធិនិងការទោះទាយ? ៥៣

បើដូច្នេះ ហេតុអ្វីពេលខ្លះមនុស្សបដិបត្តិដូចនោះ ហើយជឿនូវវិជ្ជាសិល្ប:ទាំងនោះ? ៥៣
តែវេទមន្តភ័ព្វសំណាងខ្លះជួយបានពិតប្រាកដ មែនទេ? ៥៤
ដូច្នោះ តើមានវត្ថុដូចនេះអាចជាភ័ព្វសំណាងទេ? ៥៤

ភាគ ១០

ការក្លាយជាពុទ្ធសាសនិកជន

អ្វីដែលបាននិយាយមកទាំងអម្បាលមាណ ធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ណាស់
តើខ្ញុំអាចក្លាយជាពុទ្ធសាសនិកជនបានយ៉ាងណា? ៥៦
បើខ្ញុំបានធ្វើដូច្នេះហើយអាចយល់ដឹងនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះ
ពុទ្ធអង្គដែលអាចទទួលយកបាន បន្ទាប់មកតើខ្ញុំគួរធ្វើដូចម្តេចបើខ្ញុំ
ចង់ក្លាយជាពុទ្ធសាសនិកជន? ៥៧
តើអ្វីជាការយកព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរលឹក? ៥៧
តើមានអ្វីផ្លាស់ប្តូរកើតឡើងក្នុងជីវិតរបស់អ្នកចាប់តាំងពីពេលអ្នកយក
ព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរលឹកជាលើកដំបូង? ៥៩
ខ្ញុំមានមិត្តម្នាក់ដែលជាញឹកញយព្យាយាមទាក់ទាញខ្ញុំឱ្យចូលសាសនារបស់គេ។
ខ្ញុំពិតជាមិនបានចាប់អារម្មណ៍ទៅលើសាសនារបស់គាត់ ហើយខ្ញុំក៏បានប្រាប់ទៅគាត់ដូច្នេះ
តែគាត់នៅតែមិនចាកចេញពីខ្ញុំ។ តើខ្ញុំអាចធ្វើយ៉ាងណា? ៥៩
តែគាត់និយាយថាគាត់ចូលរួមរំលែកសាសនារបស់គាត់ជាមួយខ្ញុំ។ ៦០
ដូច្នេះតើខ្ញុំអាចបញ្ឈប់គាត់បានយ៉ាងណា? ៦០
តើពុទ្ធសាសនិកជនអាចព្យាយាមរួមរំលែកធម៌ជាមួយអ្នកដទៃបានទេ? ៦១